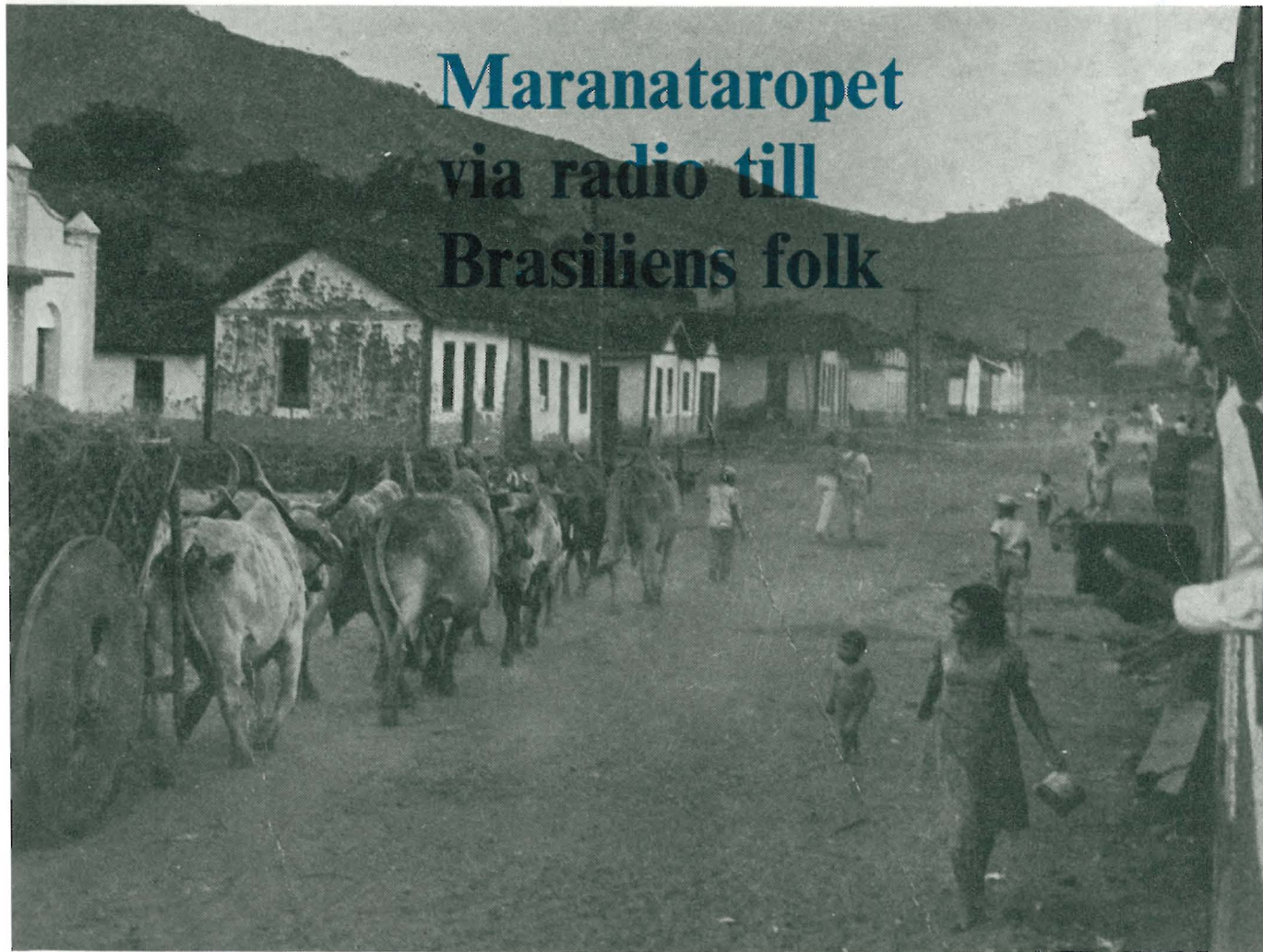

Midnattsropet

nr 10 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Maranataropet via radio till Brasiliens folk

- Rapport från miljonstaden Belo Horizonte
- Intervju med spanienmissionärer
- Brevet till Hebréerna–bibelstudium med A. Imsen

PINGST — det ligger sprängkraft i ordet.
Pingst betyder slutet på människans egenliv.
Efter pingstuppelevelsen är hon i högsta be-
märkelse en annans.

Under påsken dog Jesus Kristus. På pingstda-
gen dog lärjungarnas stora planer om ett återupp-
rättat Israel där de själva var medregenter. Den
helige Ande klargör dock att striden kommer att
fortsätta, men ger i samma ögonblick resurserna
och lärjungarna möter folkmassan, som några
dagar tidigare ropat korsfäst— korsfäst, utan
rädsla.

Anden spränger cirkelarna undan för undan. I
en syn får Petrus se att hela hednavärlden är in-
begripen i Guds frälsningsplan. Kristendomen är
ingen isolerad statsreligion. Apostlagärningarna
— som är den helige Andes verk — visar att
evangeliet drar vidare till nya länder och folk.
Man upptäcker även en annan rörelseriktning: för-
samlingen leds längre och längre från världen
men kommer samtidigt närmare och närmare i n-
d i v i d e r n a. Saulus får hjälp i rätt ögonblick,
Cornelius med hela sin familj får, liksom hov-
mannen i Apg 8:26—39 undervisning och vägled-
ning. Genom den helige Andes direkta ledning
vinns individ för individ. Flera av dem nyckelper-
soner som kom att bli till ovärderlig nytta för de
kristna i alla tider.

Det talas och skrives mycket — mer än på
många år — i alla sammanhang, om den helige
Ande just nu. Men man får en känsla av att det
i de flesta fall är en underlig och för Nya Testa-
mentet okänd form av "tvärtrafik" mellan kyrkor
och samfund. Kristna förkunnare är engagerade
dygnet runt. Men man ser sällan att den helige
Andes övernaturliga krafter kanaliseras ut till de
stora grupper i hednastaten Sverige som aldrig
hört om Guds frälsning i Jesus Kristus.

forts. på sid. 19

text: Lars Andersson

pingst eld

v i s i o n

aktuell kommentar

Nordeuropa i stöpsleven

■ ■ ■ Den försvarsutredning som nyligen presenterades har aktualiserat debatten om Sveriges ställning i en kommande världspolitisk händelseutveckling. Enligt försvarsutredningen föreligger inte längre någon överhängande fara för en militär intervention i vårt land. Det stabila läge som man menar föreligger i Europa f. n. anses utgöra en garanti för att ett nytt storkrig inte skall bryta ut inom överskådlig tid, vilket samtidigt bör innebära att försvarets kostnader kan skäras ned utan risk.

Enligt andra militärstrategiska bedömare har nya säkerhetspolitiska faktorer tillkommit på senare tid, vilka ställt Europas situation i en helt ny belysning. Man har därvid varnat för en alltför stark fredsoptimism baserad på alltför lösa grunder.

Vad som föranlett deras försiktiga hållning är framförallt den oväntade utvecklingen i Central-europa under senare år. Central-europas strategiska betydelse för både väst och öst är allmänt känd, och varje liten politisk förändring där har därför fått världspolitisk betydelse. Detta har medfört att flankerna Nordkalotten och Medelhavet i detta nya läge kommit att få en kraftigt ökad militärstrategisk betydelse, vilket är omvittnat genom den väldiga ryska uppladdningen i norr, förstärkningarna av den ryska flottan i Medelhavet och det stora ryska intresset för Mellanöstern.

Denna utveckling tillsammans med Warszawapaktens övriga militära styrketillväxt i Nordeuropa i förhållande till NATO:s relativa försvagning är ytterligare en faktor som fått situationen att framstå så motsägelsefull. Till skillnad

från Sverige har dock detta oroat Norge i synnerligen hög grad.

En sak som för framtiden kan komma att spela en avgörande roll är också enligt den kände norske politiske bedömaren Nils Örvik den vid tjeckoslovakienkrisen lanserade Brezjnevdoktrinen, där Sovjet förbehåller sig rätten att försvara det socialistiska blocket. Denna doktrin kan enligt honom mycket väl komma att utvidgas till att omfatta även Sverige, särskilt om Sverige fortsätter sina utrikespolitiska utspel.

Det har ständigt framhållits till försvar för all fredsoptimism, att ett anfall mot Sverige skulle utlösa en storkonflikt, som stormakterna aldrig skulle vilja ta. Utvecklingen i världen har dock på senare tid förnekat detta, därigenom att lokala kriser av typ Cuba, Tjeckoslovakien och Vietnam blivit allt vanligare och tolererats av stormakterna. Sverige kan alltså mycket väl bli anfallet utan att det behövs ske inom ramen av ett storkrig.

Den för Sverige nyuppkomna situationen inger således inga säkra förhoppningar inför framtiden. Så håller också förutsättningar på att skapas för att ytterligare en biblisk profetia skall kunna gå i uppfyllelse. Kriser och rykten om krig tillsammans med den inrikespolitiska händelseutvecklingen är faktorer som alla kommer att medverka till den enda utveckling som måste bli resultatet. Sverige kommer inte att sugas upp av den västliga maktsfären men väl successivt förlora sin neutrala ställning för att slutligen inlemmas i ett nordeuropeiskt maktblock, såsom bibeln talat. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Gustaf Jillker:

JESUS- folkets väg

Jesufolkets hänförelse och friska engagemang har satt djupa intryck på skaror av människor världen över. Med stigande förvåning kunde man förmärka, hur genomgripande den förvandling var som många svårt nerknarkade och hopplösa fall upplevde, och många var de som därvid fattade nytt mod inför en hopplös situation.

Även oss nådde deras djupt uppfordrande appeller, vilka alla talade om nödvändigheten av ett ännu mer hängivet själavinnande och kristusliv. Tonerna var välkända och vi rycktes med av deras enfaldiga men fungerande tro.

Många stod till en början undrande inför de häpnadsväckande rapporterna, ty Jesusfolkets avväpnande enkelhet, självvalda fattigdom och innerliga gudstro ställde icke kyrkorna i en helt fördelaktig dager. Anklagelserna om en alltför lättsinnig och överklig verksamhet stod alltför klara inför deras stormande frammarsch.

Genom att betrakta Jesusrörelsen som en speciell rörelse bland en speciell ungdomsgrupp kunde man emellertid komma undan de yttersta konsekvenserna av dess förkunnelse men ändå acceptera Jesusfolket inom sina egna gränser. Tacksamt öppnade man så sina portar för dess spontana och medryckande gudstjänstliv, som i en annars andefattig och förstelnad verksamhet kändes dubbelt befriande. Så kunde även nytt friskt blod tillföras utan att några större uppoffringar behövde göras.

Genom att inte helt göra sig till ett med Jesusrörelsen förbehöll man sig emellertid samtidigt möjligheten att öppet kunna kritisera dess olika företeelser, vilket innebar att man därigenom kunde fortsätta att upprätthålla den nödvändiga distansen för framtiden. Så tog man alla oreserverat emot Jesusrörelsens välsignelser, medan man frenetiskt sökte finna vägar att undå dess konsekvenser.

Jesusrörelsen välkomnades således på det hela taget i vändningar som vittnade om stora förhoppningar inför framtiden. Oskadliggjorda redan på ett tidigt stadium var fältet öppet för att maximalt utnyttja situationen. Det språk man förde rörde dock många av de värderingar som låg bakom. Då man ständigt talade om Jesusrörelsen såsom "Guds svar på den kommunistiska faran" fördes hellre tankarna till ett politiskt valmöte än till evangelisk förkunnelse, vilket egentligen bara avslöjade det mesta om deras egna politiska ambitioner. Så kom man att göra Jesusrörelsen till ett slagträ i den politiska kampen, varigenom man samtidigt tog udden av dess budskap för en stor grupp människor.

Den kapitalistiska faran är väl i grund och botten lika förödande för sann gudstro fastän man här inte går handgripligt tillväga i sin kamp mot den levande kristendomen. Ja, den västliga världen är väl farligare för den levande tron, eftersom här aldrig distansen till världen blir riktigt klart markerad, utan alla möjliga krafter får tillfälle att öva sitt inflytande, förvanska evangeliet, runda av det och s.a.s ta udden av budskapet inifrån.

Här har den oerhörda kommersialiseringen av evangeliet spelat en förödande roll tiderna igenom. Den ständiga framtoningen av Jesusnamnet i alla möjliga och omöjliga sammanhang har här devalverat det till en ren affärsvara. Man kan snart inte vända sig någonstans utan att möta en speciell Jesusbild som var och en är anpassad efter vad som för situationen är mest gångbart och säljande.

Denna fara är man däremot inte medveten om, men det beror väl på att man själv redan är inne i detta system, där det egna välbefinnandet kommit att spela större roll än att följa Guds ord.

Så neutraliserar och oskadliggör man Jesusrörelsen och inlemmar den i ett sammanhang som är mera politiskt och kommersiellt än evangeliskt. Om vi skall kunna fullgöra det uppdrag vi fått och slippa dela det öde som vederfarits alla tidigare väckelserörelser, måste vi dock ta avstånd och dra ut från allt som söker kompromettera oss och förskjuta vårt perspektiv. Guds ord har inget politiskt program så att det sätter ett samhällssystem före ett annat. Inte heller tillåter det att vi sätter våra egna intressen och ambitioner före Guds ord, så att evangeliets utomvärldsliga mål fördunklas och vi får en lära som saknar alla konsekvenser.

forts. sid. 16

KORSET I SKAPELSEN

av Gunnar Edman

Jag får ibland frågor om det centrala i kristendomen: korset. "Har det inte flutit nog med offerblod", skriver någon, "både skyldigas och oskyldigas? Kristendomen är en upplyst religion, om man håller sig uppe på Bergspredikans högplatå. Att Jesus är unik, en historisk engångsföreteelse, betvivlar jag inte heller. Men varför han dyrkas som den korsfäste, är för mig en gåta..."

Någon tror sig ha ett svar: "Jesus, revolutionären, dog för sin lära. Det är okey. Che Guevara dog för sin politiska tro. Men liksom Che blivit en myt blev Jesus det också. För Jesu död fanns ett mytens urgamla mönster färdigställt: syndabocken som slaktas, människoguden som offras.

.. Jo, på skaparen tror jag, när jag ser detta universum! Med lagar och skeenden så häpnadsväckande finkonstruerade att vi naturvetare inte ens kan finna modeller för det. Liksom Einstein ser jag överallt spåren av en Superintelligens. Jag går även i kyrkan nån gång. Men aldrig under fastan eller påsken, då korset betonas. Han som konstruerat ljuset, ja alla vågsystem, han som har laddat materien med energi som kan gå rakt in i ett frö och spränga dess molekylära gränser och få det att växa och blomma — vad har en så konstruktivt skapande Makt med ett livsförnekande kors att göra?..."

■ Låt mig först få säga att jag som ateist fram till mitt 25:e år själv hade samma invändningar mot kristen tro. Jag nästan förläste

mig på religionshistoria för att få belägg för att alla offerföreställningar kulminerar i Kristus-myten — höjden av religiös vidskepelse, tyckte jag den gången.

Tvåtaktig rytm

Sen vill jag svara dig som är naturvetare. Du tror på den store Konstruktören av universum. Men har du inte observerat, att en tvåtaktig rytm, eller lag, av nedbrytning (destruktion) och uppbyggnad (konstruktion) går igen i nästan allt skapat?

Fysiker har lärt mig att till och med ljusets natur har en sådan rytm: en uppladdning av ett elektriskt fält, följt av en urladdning, ett slags nedbrytning eller "fall" i ett magnetiskt fält. Ljuset (om jag fattat dem rätt) liksom "dör" — och just då framträder det som synligt för oss.

I varje fall pulserar vågrörelserna genom en sjö eller ett sädesfält efter det mönstret. Vinden lyfter vattnet till en vågtopp. Den släpper taget, vågen "dör" i en vågdal, men detta döende ger impulsen till nya vågor.

■ I ditt andra exempel, ett frö

som "spränger sina gränser" är denna tvåtaktiga puls ännu tydligare. Solen "mister" varje sekund en del av sin energi, inte sant. Men denna fångas in av den gröna växtcellen — till en ny livskonstruktion. Solenergin slår sönder vattnet i väte och syre. Vattnet "mister" sitt egenliv, för att ingå som byggestenar i ett nytt liv. Dels i föreningen väte-kol till kolhydrater, alltings yttersta näringsbas. Dels för att förse världen med livsnödvändigt syre.

Ett frö, som du äger, ett vetekorn, myllas ner, fullmatas med upplagsnäring. I jorden sprängs det sönder. Det "mister sitt liv". Men just i självförlusten — offret — ger det upphov till nya liv, axet med de många kornen.

Detta är detta naturens eget mönster av nedbrytning och uppbyggnad, liv genom död, som många religioner lagt till grund för sina myter och sitt offerväsen.

Om vi nu säger att Kärleken är livets högsta skapande energi, varför skulle inte samma struktur eller puls behärska också den? "Kärleken söker icke sitt", heter det.

forts. sid. 15

”Spanien behöver evangelister inte nya kyrkor!”

Foto, intervju: Lars Andersson

● Omedelbart efter påskkonferensen på Johannelund drog våra unga missionärer SONJA SANDVIK, Ljungkile och BARBRO STEN, Stockholm iväg på sin resa till Spanien. Det blir en bilfärd ner genom Europa.

Sonja och Barbro under avskedsmötet på Johannelund.

— Det låter spännande.

— Javisst, säger de. Men det är absolut ingen äventyrstripp. Hårt arbete väntar konstaterar Barbro och Sonja i samtalet vi hade före avresan. Evangelistiskt grovarbete.

— Var i Spanien tänker ni börja?

— Vi har kontakt med en spansk evangelist i Palma på Mallorca. Han har nyss slutat sitt jobb för att evangelisera på heltid och behöver all hjälp han kan få.

— Mallorca — det låter nästan svenskt. Bland vilka kommer ni att verka?

— Vi åker naturligtvis för att missionera bland den infödda befolkningen. Men Mallorca bjuder på stora kontraster. Utanför Palma tex, har myndigheterna upprättat ett permanent bostadsområde för tusentals zigenare. Där har vår broder arbetat regelbundet och Vi får vara turister bland turister, haft flera dopförrättningar. Mäniskor rör sig på flera olika plan. spanjorer bland spanjorer för att i alla händelser nå ut med budskapet. Det ingår i vår arbetsmetod.

— Berätta mer om arbetsmetoden.

Apostlagärningarna förebild

— Vi tror helt och odelat på

Klart för avfärd! Sonja och Barbro kliver i den Fiat som ska föra dem genom Europa.

Apostlagärningarnas förebilder. Vi betraktar oss som evangelister. Aposteln Petrus blev ju först sänd till hedningarna. I nästa skede kom Paulus för att grundligare undervisa i Ordet, bilda församlingar och utse äldste.

Barbro har varit i landet i flera perioder — talar spanska och är van med levnadssättet. Hur betraktas en svensk här nere?

— Det är faktiskt en belastning att vara svensk. Folket kallar turistorten Palma för Babylon. Det säger ju en hel del. Det verkar som om en del svenskar lämnar både moral och hämningar i passkontrollen på Arlanda. För många unga svenskor har barerna här nere blivit något av en sista station.

En spanjor berättade en gång

att det vore en ren familjesorg om våra barn levde som turisterna. Så här har vi ytterligare ett stort fält.

— **Katolska kyrkans dominans känner vi alla till. Finns det några andra religiösa aktiviteter utanför kyrkan?**

Ingen ny kyrka!

— Ja det finns en hel del. Men de flesta tenderar att bli nya kyrkor och verkar nästan enbart utifrån sina kyrkolokaler. Ett absolut undantag är Jehovas vittnen. Nästan överallt vid våra besök ute i byarna och på husmöten ser man spåren efter dem. De satsar hårt på litteraturarbetet och har sina kolportörer ute bland folket. Men vi har fullt förtroende för det

evangelium som kan frälsa och frigöra människan.

— **Hur finansieras er verksamhet?**

— Vi är utsända av Maranataförsamlingen i Stockholm och får vårt underhåll därifrån. Men vi har inte så stora fordringar. Levnadsvillkoren är annorlunda än i Sverige. Maten är billig och gästvänligheten stor. Det mesta av missionsmedlen går till mängder av traktater, affischer och bibeldelar. Och den verkliga lönen är att se resultaten. När människor frigöres från synd och katolska dogmer och möter Kristus själv. Finns det något mer inspirerande än att se, och framför allt höra, en nyfrälst, döpt och andedöpt spanjor? Vi vet det inte!

I Apg. 15: 5 talas om prästerna som fanns i Jerusalemsförsamlingen. De förde en ständig strid och var ständigt i aktivitet för att beskära evangelium och komplettera det med judiska läror. De var yrkesteologer med en massiv teologisk kunskap om gamla testamentets skrifter. Nu hade de låtit döpa sig. En del av dem hade också blivit andedöpta och vittnade. Då säger församlingen, som inte hade så stora erfarenheter och inte var så djuplodande i sin kunskap: "O, så underbart, nu har den prästen kommit! O, så härligt, nu har en skriftlärd blivit frälst!" Så småningom auktoriserades genom dem något för evangelium främmande. Varför? Det var stor nivåskillnad mellan människorna. Vem av de hednakristna skulle kunna gå emot de gamla teologerna? De kunde allt, och utan att någon märkte det, smög sig in

Evangeliet kom i all sin ursprungliga, frigörande kraft till hedningarna. Men i den tongivande jerusalemsförsamlingen fanns ett element av judisk traditionslära som fick allt större inflytande och som krävde omskärelse enligt Mose lag. Man frigjordes från det hedniska syndalivets ok men gick in under ett annat: det religiösa träldomsoket. Man förkastade inte Kristus men man predikade en reducerad Kristus och vände sig till "ett nytt evangelium", som Paulus varnade för. Och det är varningsord som i hög grad gäller även för vår tids kristna.

brevet till HEBRÉÉ

något främmande tillsammans med undervisningen om Jesus. Man blandade upp tro och gärning, och i stället för att låta anden verka frukt, så började självfrälsningsläran på ett eller annat vis.

När någon ifrån fariseernas parti kom till tro var det naturligtvis någonting speciellt. Så föll man undan för det. Som väl var verkade i de små församlingarna en apostel. Det var Paulus. Hans handlingssätt då gällde inte bara för den urkristna församlingen, det gäller lika mycket oss nu. Det gällde inte Pauli lära, inte hans karriär, framtid eller hans namn. Det gällde någonting långt mera: "Att evangelium skulle bli bevarat hos eder." För att evangeliets sanning skulle bli bevarad, fick han bjuda alla judaiseringstendenser kolossalt motstånd. Han gav inte vika ett ögonblick. Nu befann sig Paulus i Galatien, och vad hade skett där? "I, mina barn, som jag nu åter med vånda måste föda till livet, intill dess att Kristus har tagit gestalt i eder." Gal. 4: 19.

Vem var det som hade fött dem till liv? Det var Paulus genom evangelium. Men vad hade skett? Jo,

de som i kraft av sin sociala, intellektuella och teologiska bildning tillsammans med sin andedopserfarenhet hade vunnit insteg i församlingen, hade ett populärt budskap. De vann församlingen, och resultatet blev att Paulus som hade fött dem till liv och givit dem evangelium, så småningom själv fick stå utanför. "Så har jag då blivit eder ovän därigenom att jag säger eder sanningen!" Gal. 4: 16. Det har alltid varit impopulärt att säga sanningen, men det är sanningen som frigör och frälsar oss. Människorna upphöjde talkonst och bildning, och när Paulus kom med sitt enkla, nästan anstötliga budskap, så fick han försöka förklara för dem att fastän han inte var hemmastadd i talkonst, så hade han dock en kunskap som var äkta och ursprunglig.

I dag gäller det inte Pauli ställning eller Pauli kamp i församlingen, men det gäller samma sak; evangeliets ställning i församlingen, om det ska bevaras eller blandas upp med någonting som är väsensfrämmande. Hur skulle man möta situationen som var för handen och som höll på att lägga hela den urkristna

Men om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad. PAULUS (Gal. 1: 8).

församlingen i träldom? Hebreerbrevets författare kom in i bilden. Undervisningen vi har i hebreerbrevet sätter allting på sin rätta plats på ett skakande sätt. Planmässigt och systematiskt leds undervisningen från skapelsen till slutmålet. Det räckte inte med en tillfällig uppräckning i känslolivet, eller ett bönemöte. Det behövdes metodiskt bibelstudium för att komma på rätt grund. Det räckte inte med väckelsemöte

bibelstudium
med
Arne Imsen
del III

RNA

med välsignad atmosfär. Skadorna var stora.

Vi ska inte nöja oss med surrogat och ersättningsmedel; tillfälliga uppräckningar, men sträva efter metodisk tillväxt och utveckling. Det finns ingenting annat som hjälper. Det finns endast en väg framåt, och det är ett radikalt avståndstagande från alla hinder och möta Jesus i ordet på ett sådant sätt att Kristus får ta gestalt i oss.

Inomvärldsliga ögonmärken

Hur skulle man nå dessa människor som gått vilse och kommit bort från den ursprungliga hänförelsen och visionen? I stället för de osynliga tingen, som tonat bort, har man fått inomvärldsliga ögonmärken. Det är många kristna i vår tid som nöjer sig med stumbilder, när Herren vill leda oss in i verkligheten. Många kristna står med en fot i gamla testamentet och en i det nya; när Herren kallar oss att marschera rakt in i en fullkomlig frälsning. Det räcker inte att undervisa församlingen om att nåden räcker till, för det skulle bara uppfattas som att nåden hjälper oss

att marschera vidare på avfallets väg. Det räcker inte att tala om Guds nåd. Man måste tala om Guds vrede på ett sådant sätt att det blir klart att Gud aldrig kan acceptera några former av synd och orenhet. Man får tala på ett sådant sanningsenligt sätt, att det blir klart att nåden inte ger oss rätt att leva för oss själva eller använda friheten för att ge köttet tillfälle. Nåden fostrar oss att bli nejsägare.

Verkligheten genom Kristus

Ska vi inte vara positiva? Det mest positiva är att avsäga sig allt som är till hinder. Nåden fostrar oss till att avsäga oss all orättfärdighet, orenhet och alla världsliga begärelser. Ty Gud vill göra oss till ett sant, heligt, rent och äkta folk som inte tar orättfärdighet och synd i försvar, men bekämpar det onda ända till döds. Man kan inte tala om apostolisk tro utan att tala om apostoliskt församlingliv. Det blir klart för oss att Gud inte bejakar våra synder, men han frälsar oss ifrån dem. Hur skulle man nå människorna som hamnat på ett sidospår och som hade så oerhört lätt att lyssna på villfarande eller tvetydiga läror? Jo, hebreerbrevets författare börjar tala om skapelsen. *"Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu på det yttersta av denna tid talat till oss om genom sin Son."* Det är inte hebreerbrevets författare som talar, det är Sonen som talar. Det är inte Moses och lagen som talar, men det är den Moses och lagen vittnar om som talar. Det är inte skuggbilderna som illustreras, utan det är verkligheten som levandegörs genom Jesus Kristus.

"Och så kunna vi inför Honom övertyga vårt hjärta därom, att om vår hjärta fördömer oss, så är Gud större än vårt hjärta och vet allt." Det är ingen mjuk kudde att vila sitt dåliga samvete på, det är ett väckelsebudskap så fruktansvärt, att om vi börjar undersöka det så upptäcker vi att ingen av oss håller måttet. Om vårt hjärta, som är bristfälligt, svagt och klent, fördömer oss, så dömer Gud ännu mycket hårdare. Bristen är att vi vet för litet, men Gud vet allt. Han vet och dömer synder, men han vet också vad Kristus representerar, och därför vill han genom den helige Ande ge oss en sann kunskap och undervisning om Kristus, så att vi inte kristnar synden och orenheten och orättfärdigheten, men frälsas ifrån den. *"Därför böra vi så mycket merakta på det som vi hava hört, så att vi icke går förlorade"*. Där har vi allvaret. Det gäller inte att få existensberättigande i församlingen, utan det gäller himmel eller helvete. Det räcker inte att leva som goda kristna och uppleva välsignelser av att tjäna Gud här. Jesus ska komma igen och hämta alla dem som hör honom till. Några kommer att lämnas kvar, därför att de varit oaktsamma eller ohörsamma. Det heter:

"Ty om det ord som talades genom änglar blev beständande, och all överträdelse och olydnad fick sin rättvisa lön, huru skola då vi kunna undkomma,
forts. sid. 17

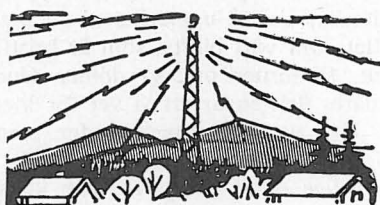
Belo Horizonte, industristad med 1,2 miljoner invånare i staten Minas Geras. Staden utgör gränsen mellan Brasiliens utfattiga bondemassor i norr och det rika södern. Belo Horizonte — människomylor med enorma problem — har blivit något av uppsamlingsplats för tusentals familjer på väg söderut mot arbete och bröd.

— Mitt i all den nöd förkunnas frögörelsens budskap om Jesus Kristus berättar vår missionär **ERNST HÖGLANDER** i koncentrerad rapport från Brasilien. Två gånger i veckan går maranatabudskapet ut via en av radiostationerna i trakten.

Bilden: På en soptipp i Belo Horizonte — Den vackra Hoslumdistrikten efter sin dagliga föda.

**NU
HÖR**

**stora skaror evangelium
genom radio i Brasilien**

Var med i förbönerna för denna mission. Den betyder mycket. På detta sätt nås tusentals människor av evangelium, som är Guds kraft till frälsning.

Vill Du också vara med och stödja denna sak ekonomiskt kan Du sända Din gåva till

"Radiomissionen i Brasilien", Pg. 44 10 05-6

**MARAN
BUDSKA
VIA RA
I BRASI**

rapport: Ernst o. Dori
Belo Horizon

— letar hundratala människor från

foto: Sven Erik Sjöberg, DN

Lördagen den 8 April invigde Maranataförsamlingen i Stockholm, genom missionärerna Doris och Ernst Höglander ett radio-program under namnet Maranatas röst — Jesus är Kärlek! i miljonstaden Belo Horizonte, som är huvudstad för staten Minas Gerais. Vi har lyckats få en mycket bra programtid, en kvart varje lördag och söndag i en av de starkare stationerna i Belo. Vi tackar Gud för denna underbara dörr som öppnats för oss att via radio nå miljoner människor med det frigörande Maranatabudskapet, som så väl behövs i Brasilien i dag, och att få förkunna ett fulltonigt evangelium om Jesus Kristus.

□ □ □

Redan strax efter första programmet, när jag kom till hotellet där jag inkvarterat, sade hotellvärden, att han hört programmet och att han tyckte det var bra och intressant. Vi har ju också i programmet tillgång till sådana sängarkrafter som Christina Sonesson, Sigrid Malmberg, Henry Holm-

berg m.fl. representanter från MR:s Musikproduktion, som trots språkförbistringen blivit mycket uppskattade här i Brasilien.

□ □ □

Samtidigt med detta radioprogram har vi också öppnat verksamhet i Belo Horizonte. Vi har haft underbara möten i ett hem som öppnats för oss. Vi söker nu någon enkel lokal, dit vi kan bjuda frälsningssökande människor att komma för samtal och hjälp. Så har vi ju tillgång till friluftsmöten. Mitt i staden finns en jättestor park där 10 till 15 tusen människor promenerar på söndagarna, övervägande ungdom. Där har vi möjlighet att få proklamera det härliga frigörande budskapet om Jesus.

Vi ser detta som ett resultat av edra förböner och beder er alla kära maranatavänner i Sverige att i fortsättningen komma ihåg oss i edra förböner. Mottag våra hjärtliga fridshälsningar;

*Edra i Herren förbundna;
Doris och Ernst Höglander.*

Bilden: Missionär DORIS HÖGLANDER, Belo Horizonte, satsar mycket av sin tid för att lindra nöden i miljonstaden. Speciellt verkar hon bland barn och gamla.

TA
PET
IO
EN

lander,

NAMNET JESUS BETYDER FRÄLSNING

Ordet frälst är för många ett diffust uttryck. Vi kristna vet att det är ett bibliskt ord. Innan jag blev frälst tyckte jag att det ordet inte passade riktigt in i dagens samhälle — att bli religiös passade bättre. Nu är det ett underbart ord för mig — frälst — att vara räddad för tid och evighet.

För en tid sedan hörde jag dessa ord, tv-frälst och fotbollsfrälst uttalas av några personer. Jag hajade till, för jag tyckte att de stal ett ord från oss frälsta som vi har monopol på. Jag undrar om dessa människor vet vad ordet betyder. Frälst i den bemärkelsen som de talade om är något de är gripna av, något de går in för med hela sin själ.

Frälst i biblisk bemärkelse innebär att en syndare fått uppleva Jesus i sitt liv och blivit räddad från mörkrets välde. Vi kristna är gripna av den frälsning som Gud har berett åt alla. Men det betyder inte bara att man är gripen av det eller gått in för något. Gud har en frälsningsplan som gäller för alla människor. Frälsning bygger på vad Jesus gjort för mänskligheten.

"Ty så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom, icke skall förgås utan hava evigt liv." Joh. 3:16

Det är Gud som har tagit första steget till vår frälsning och där kommer Jesus in i bilden. Jesus blev en av oss, fast han var Guds son, för att genom sitt liv, sin död och uppståndelse frälsa oss från vår synd. Han betalade vår syndaskuld genom sitt dyra blod, det skedde på Golgata. Sedan gick han ur graven som segrare över synd och död. Ära vare Jesus!

Namnet Jesus betyder ju frälsning. Det ordet är högaktuellt. NU. Tro på Herren Jesus! Tro — att inse sitt behov av frälsning och i sin nöd vända sig till Jesus i bön om syndernas förlåtelse. Det finns ingen annan som kan ge oss det. Det är endast Jesus, Guds Son som kan frälsa. *"Därför kan han ock till fullo frälsa dem som genom honom komma till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem."* Hebr. 7:25

Är du frälst? Vill du tillhöra den skaran som är lycklig och glad och äger en inneboende frid. En frid som inte världen någonsin kan ge dig. Du får befrielse från allt som plågar och håller dig fången. Han allena är ju den store Läkaren och fridsfursten. — Vill du inte lägga din hand i hans starka hand. När du gör det då leder han dig och du får känna dig trygg.

Du kanske tidigare har upplevt

glädjen och nåden över att tillhöra Jesus, men på något sätt glidit undant från din frälsare. Jesus längtar och väntar på att du ska komma tillbaka. Har du gått vilse, så söker han efter dig. Jesus står bredvid med utsträckt hand. Han vill inte att någon ska gå förlorad — till helvetet — där ondskan är koncentrerad.

Vi firar en stor högtid, julen. Det betyder alltså att Gud fick fotspår på jorden. Före Jesu födelse hade Gud inga fotspår här på jorden. Han hade andra spår. Vi ser det i naturen, i skönheten omkring oss, i elementens väldiga krafter.

Vet du att Gud kom ned till oss genom Jesus-barnet. Han vill komma till dig, han vill börja ett nytt liv tillsammans med dig steg för steg så att du kan följa honom och inte bli efter på vägen. Nu ropar Jesus: *Följ mig!* Ta emot honom, du vet ej om du får något annat tillfälle. Våra dagar, ja timmar är räknade.

Psalm 116 kan även bli din livs-erfarenhet, där det heter: *"Ja, du har räddat min själ ifrån döden, mitt öga från tårar, min fot ifrån fall. Jag skall få vandra inför Herren i de levandes land. Dig vill jag offra lovets offer och Herrens namn vill jag åkalla."*

Jesus lever och giver frid!

S. A.

ÄR DU INTE PRENU PROVPRENUMERERA – 5 NR FÖR!

Midnattsropets pren.avd. Box 1236, 161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

NY KRAFT

En människa kan bli mycket trött. Ibland så trött att döden skulle hälsas som en befriare. Det liv man fått av Gud att förvalta till att ge välsignelse och rikedom har förlorat sitt värde. Allt är tomt och meningslöst. Vanmäktig känner man tiden och med den tillfällena passera. Krafterna är slut. Man har satsat allt och är förbrukad till ande, kropp och själ.

Man kan förströ och distrahera, splittra och misshandla sitt sinne så att man slutligen önskar att man aldrig blivit född. Så meningslöst kan livet bli.

En människa är inte skapad till att plöttra bort sitt liv i distraktioner på en massa olika områden. Hon är skapad att leva i gemenskap med Gud. Livets mening och mål för varje människa är att allt mer likbildas med Jesus Kristus; att inte ha något annat i sinnet än att söka och göra Guds vilja.

Därför blir man tom och ångestladdad när sinnet är fyllt med ting som är väsensfrämmande för en människa som är född av Gud. Själen är orolig till dess den finner vila i Gud.

Det finns dock hopp även för den som upplever sig totalt förbrukad och utblottad. Gud som har skapat himmel och jord, han för-

mår skapa något nytt i en kristen som falnat och genom ett försumligt liv förnekat sin Herre. Lyssna:

Vet du då icke, har du ej hört det, att HERREN är en evig Gud,

han som har skapat jordens ändar?

Han bliver ej trött och uppgives icke,

hans förstånd är outrannsakligt. Han giver den trötte kraft och förökar den maktlöses

Ynglingar kunna bliva trötta och uppgivas,

och unga män kunna falla; men de som bida efter HER-

REN hämta ny kraft, de få nya vingfjädrar såsom örnarna.

Så hasta de åstad utan att uppgivas,

de färdas framåt utan att bliva trötta.

(Jes. 40: 28—31)

Ingen behöver bli förbrukad eller hamna i vanmaktstillstånd. Ingen behöver uppgivas av trötthet. Herren vår Gud som älskar sin skapelse uppehåller den med all makt.

Så bida då efter Herren...

Stina

Rock-märken

med de olika texterna:

"DU BEHÖVER JESUS"
(Röd; vit text)

"ÄR DU REDO NÄR JESUS
KOMMER" (orange; vit text)

"JESUS HÖR BÖN"
(Grön; vit text)

"JESUS" (Stora vita bokstäver
på klarblå botten)

"DU BEHÖVER KRISTUS"
(Vit; röd text)

"JESUS GIVER FRID"
(Röd-rosa; vit text)

Pris: 1:50 kr st.; 10 st. för 10 kr

Sänd mig mot postförskott följande rockmärken:

- st Du behöver Kristus
- st Är Du redo när Jesus kommer
- st Jesus hör bön
- st Jesus
- st Jesus giver frid (moms ingår)

Orderadress: MR:s Bokförlag
Box 1236, 161 12 BROMMA
Tel. 08/80 29 35

Namn:
Adress:
Postnr:
Postadr.:
Tel. /

MERANT?

R (ord. pris 9:00 kr)

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn

Bostad

Postnr, adr.

Tel. / MR 10/72

Går man förlorad utan evangelium?

GÅR MAN FÖRLORAD UTAN EVANGELIUM?

av J. Oswald Sanders (Libris)

Denna bok bör varje kristen läsa. Författaren vågar oförfärat tala om ting som dagens hänfödda ekumeniker inte orkar ta upp. Det kräver mod, ansvarskänsla och stor kärlek till sanningen att i vår tid våga tala om möjligheten att gå förlorad.

Författaren varnar för universalismen, kallar den rent av för villfarelse, och motiverar genom bibelstudium. Han talar om hedningarnas situation och Guds absoluta villkor för tillträde till himlen.

Författaren citerar många erkända auktoriteter inom den evangeliska kristenheten för att visa att hans tolkning av bibelordet inte är sensationell eller unik. Det är väl också så att den som erkänner bibeln som Guds ord ger honom rätt, men de flesta vågar inte predika denna fruktansvärda sanning.

"Om hedningar utan evangelium går förlorade, så är det av samma orsak som alla andra människor går förlorade, nämligen därför att de har syndat," skriver författaren. Alla argument man hör om att hedningar som aldrig hört evangelium på något sätt inte kan ställas under ansvar blir då helt ovidkommande.

"Det finns inte en rad i Skriften som antyder eller klart ut säger att hedningarna går förlorade därför att de inte har tagit ställning till ett evangelium som de in-

te har hört. Ingen evangelisk bibeltolkare skulle vilja framhålla något sådant. Vi dömes för vår skuld och inte för vår okunnighet."

Är det sant att hedningen går förlorad, så har kristenheten ett fruktansvärt, skrämmande ansvar. På bokens sista blad citeras Spurgeon: "Om vi har evangelium och inte förmedlar det till dem som inte har det, kommer vi då att bli frälsta?"

Genom att läsa den här boken bör varje kristen väckas till större personligt ansvarstagande i missionens tjänst.

Stina

VÄND DIG OM I GLÄDJE

Av Edin Lövås (Weserbergs förlag)

Den här boken skrämmer mig. På sidan 47 kan man läsa: "Jag förstår inte varför han (Jesus) måste dö på korset, eller hur det kan ha någon betydelse för syndaförlåtelse. Men när Jesus har sagt att det behövdes, så tror jag fullt och fast att det förhåller sig på det sättet." Den som uttalar sig så vårdslöst och okunnigt om betydelsen av Jesus död på korset kan inte ha värst stora förutsättningar att skriva om kristen tro. Allt i boken blir också diffust och snedvridet. Om den kristnes uppdrag i tiden skriver författaren så här: "Om världen ändå går under, är det då någon nytta med att kämpa för rättfärdigare förhållanden mellan männi-

skor? Behöver jag egentligen offra så många ord på detta? Svaret kan ju bara bli: 'Ja, det lönar sig.' Medan Herrens lärjungar väntar, skall de på Mästarens order visa barmhärtighet och utöva kärleksgärningar och arbeta för rättfärdighet."

Det fattas en dimension i boken. Var finns gränsdragning mellan Guds ord och människotankar? Ingenstans i boken är uttalat att människan måste bli frälst för att inte gå förlorad. För övrigt är det svårt att fatta vad det innebär att vara frälst av det man läser i boken.

Just den här typen av litteratur är det farligaste man kan sätta i händerna på människor. Den gör kristendomen till ett trevligt alternativ i stället för att presentera den som enda räddningen för en annars hopplöst förlorad mänsklighet.

Den man som översatt nyss ovannämnda bok från norska till svenska, Per-Magnus Selinder, har på samma förlag gett ut en bok: DET GLADASTE SOM HÄNT. Den boken lägger tonvikt på vårt evangelisationsuppdrag i tiden. Även denna bok är väldigt "lös". Att vi skall evangelisera är gott och väl. Men vad är vårt budskap? Det kommer inte fram klart i boken. Honnörsord är gemenskap, glädje och tolerans. Jesus benämns som Fridsfursten. Men frälsningens absoluta nödvändighet omtalas inte, och därför tycks evangelisationsarbetet inte vara viktigare än en hobby för läsaren.

Stina

STÅ FASTA

När jag en dag läste igenom 1 Joh. 3, måste jag be Gud om att fylla mig mer med hans kärlek. Hela denna värld är fylld av hat, maktbegär, penningbegär och ondska. Något annat kan man ju inte vänta av människor som inte har Jesus som Herre i sitt liv.

Det som förfärar mig är att många av oss som kallar sig frälska inte är stort bättre. Jag tror att grunden till att vi inte ser större resultat är att vi är för självupptagna och vill göra minsta möjliga för Herren, både när det gäller bön och offer. Om vi bara kunde tränga oss närmare Gud och be honom fylla oss med sin kärlek. Då skulle vi inte förtala och vara missunnsamma, utan hjälpa varandra och be för varandra. Hur skall vi kunna älska världens barn och vinna dem, när vi inte kan tåla varandra? Låt oss se på vad Jesus har gjort för oss, och vilka oanade rikedomar vi om vi har tro kan inta, och låt oss använda allt vi har fått av Herren. Jag har den sista tiden pratat med många ofrälsta ungdomar, och det är skakande att lägga märke till hur missnöjda de är med det tomma livet i världen.

Det är med vanda man många gånger ser hur kristna använder sina medel till att skaffa sig all slags lyx och komfort, medan många Herrens tjänare inte kan få något utfört på grund av den ekonomiska situationen. Vi lever i

en tid när djävulen arbetar som aldrig förr och använder alla slags knep för att lura de kristna in i sina snaror.

Aldrig har det funnits så mycket villolära och så många förvillade människor som nu. Det är med förskräkelse man ser hur Jehovas vittnen, mormoner m.fl. ständigt vinner ny terräng. Likaledes ser man hur de så kallade rätt-trogna blir mer och mer gripna och insnärjda av den katolska anden. Det är inte längre så noga med läran, och man slår av litet här och litet där. När Paulus i sitt första brev till Timoteus i det 4 kapitlet förmanar Timoteus, säger han i den 16 versen: **"Hav akt på dig själv och på din undervisning, och håll stadigt ut därmed; ty om du så gör, frälsar du både dig själv och dem som höra dig"**. Vi måste göra klart för oss, att det är viktigt vad vi lär ut. Förutsättningen för att vi skall kunna leda människor på rätt väg är att vi har en rätt lära. Låt oss vara på vakt mot all förfälskning av Guds ord, och inte slå av på det Herren har gett oss.

Må Gud hjälpa oss att vi står fasta nu denna sista tid. Låt oss kasta oss helt in i arbetet för själars frälsning. Djävulen kommer att mobilisera alla sina krafter, men den ande som bor i oss är starkare. Låt oss hissa trosfanan och tro Herren om stora saker.

Maran ata.

Den vill ge ut sig själv för andra.

Som jag ser det har Jesus fångat in detta livets eget — både naturens och religionens — grundmönster. Och "fullbordat" det. På högsta livsnivå.

Engångsföreteelse

Jesus offras inte, han offerar sig själv frivilligt. Han "ger sitt liv". Han förkroppsligar helt bilden av Vetekornet. Jesus är en engångsföreteelse, skriver någon. Med hans egen bild "ett ensamt korn". Ensam om att i människo-gestalt ha levt in och "upplagrat" i sig det eviga livet, den gudomliga kärleken. Detta genom en oavbruten livsförbindelse med urkällan, Skaparen, "Fadern".

Han säger att han kunde "förbli ett ensamt korn". En historisk engångsföreteelse. Ja, han frestas starkt att "behålla sitt liv". Men om han totalt ger ut detta sitt engångsliv, försvinner det inte. Tvärtom. Det faller in i den skapande strömfåra som inte står att hejda, som övervinner själva döden, ty "Kärleken förgår aldrig", kärleken kan inte dö.

Det är så Jesus "ger sitt liv för att världen skall leva": "Om vetekornet faller i jorden och dör, så bär det mycken frukt."

"Ty såsom solen hakar på och bygger vidare på det "självoffrade" vetekornet, får det att växa och gå i ax, så bygger Livet själv, Fadern, vidare på Jesu offrade liv och får det att "bära mycken frukt": han uppstår och "förhärligas"!

När han hänger död på korset kan döden inte behålla honom. Vågdalet följs av vågtoppen. Han fullbordar i absolut mening det mönster som är nerlagt i skapelsen: genom nedbrytning och död till uppståndelse och liv. Var och en som tar emot honom som den Uppståndne och Levande får sedan liv av hans liv. Och det betyder slutet på alla religionens offer. De har gått i fullbordan — de behövs inte längre. (Ur Expressen)

BED FÖR
MISSIONÄRERNA

BOKNYHET!

**Oerhört
upp-
riktig!**

J. OSWALD SANDERS

Går man förlorad utan evangelium?

Pris kr 5:— inkl. moms

- 74 sidor
- Häftad

Varje kristen borde läsa den.

Orderadress: MR-förlaget
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

Sänd mig mot p.f.

..... st "Går man förlorad
utan evangelium"

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr.:

Tel.:/.....

MR 10/72

Välståndskrav styr abortfrågan

■ ■ ■ Remisstiden för det nya lagförslaget i abortfrågan är över och vi kan summera resultatet. Som väntat dominerade den liberala abortsynen, vilket kommit till uttryck redan i det faktiska förhållandet i dagens samhälle; förra året utfördes ca 20 000 fullt legala ingrepp, innebärande ca 50 aborter om dagen.

I och med den moderna människans ökade krav på frihet, materiell standard och bekymmerslöst välbefinnande har också frågan om abort kommit att få en oerhört brännande aktualitet. För att tillfredsställa en alltmer hårdför och krass opinion har myndigheterna i frågan tvingats in på en ständig eftergiftspolitik, där samvetet spelat mindre roll men småaktiga välståndskrav och pockande egoism betytt det mesta. Så har samhällets hela tekniska arsenal kunnat tas i anspråk i en ständig ökande och alltmer mekaniserad takt, när frågan gällt att verkställa de föregivet nödvändiga exekutionerna.

Den ständigt ökande abortfrekvensen skapade till sist en i myndigheternas ögon fullständigt ohållbar situation. Den abortutredning man då tillsatte fick i uppdrag att göra slut på den, som man menade, orimliga klyftan mellan lagstiftning och verklighet. Det blev alltså nödvändigt till slut att skapa en legal touch åt den sneda ut-

veckling, man varit med om att tillåta och driva på, för att eliminera alla påminnelser om det eventuellt orätta i förhållandet.

Argumentationen syntes, isolerad från allt annat, tämligen övertygande men rörde i sin enkla och lättvindiga form egentligen hela den cynism och det livsförakt som allt mer och mer kommit att påverka vår livsmiljö. I den hårdnande kampen för tillvaron har den tillmätts allt mindre människovärde som inte kan hävda sin rätt. Den obetingade respekt för livet i alla sammanhang, som utgjort grunden för all rättsordning och mänsklig samlevnad, är därigenom rubbad och inte längre lika självklar.

Det framtidsperspektiv alltsammans utmynnar i är fruktansvärt. Talet om humanitet, barmhärtighet och hjälp i förening med utsläckande av liv är ingenting annat än laglöshetens filosofi. Så håller ytterligare en spärr på att forceras i den utveckling som endast kan sluta i en rättsordningens kris; i stället för att lösa ett problem får man mängder av nya och värre att brottas med.

Det står fullständigt klart att här måste den kristne på det bestämdaste protestera och vägra befalla sig med något som helst av denna tvivelaktiga hantering, som för människan är så ytterligt förnedrande. ■

JESUSFOLKETS...

forts. fr. sid. 4

Det enda som kan frälsa oss är att ta Guds ords alla konsekvenser och bekänna oss endast till den Jesus som möter oss i Ordet, i det att vi går ut till honom utanför lägret och tar ställning mot all njutningsmentalitet, nöjesliv, kulturliv, samhällsliv och ekumenik som haft sådana förödande verkningar i församlingen. Men den vägen är knappast populär.

om vi icke taga vara på en sådan frälsning? — en frälsning som ju först förkunnades genom Herren och sedan bekräftades för oss av dem som hade hört honom, varjämte Gud själv ytterligare gav sitt vittnesbörd genom tecken och under och allehanda kraftgärningar, och genom att utdela helig Ande, allt efter sin vilja." Hebr. 2: 2—4.

Frågan är: "Huru skola då vi kunna undkomma, om vi icke taga vara på en sådan frälsning." När den frågan ställs av hebreerbrevets författare, då ställs inte frågan till ogudaktiga människor utan den ställs till den judekristna församlingen. De hade upplevt andedop och härlighet, kraftgärningar, under och tecken. Ändå ställdes de inför denna allvarliga fråga.

Vi ser också hur Hebreerbrevets författare tar upp kampen mot teologerna som fanns i Jerusalem-församlingen. Problemet var att när de hade förlorat den första hänförelsen och berusningen, så började de se på templet, prästerna och den yttre härlighet som fanns i den judiska gudstjänsten. Så började de fångas av den, och man skapade synteser och läror. Då kommer den här fantastiska undervisningen. Hebreerbrevets författare säger: "Gå ut till honom utanför lägret." Utanför all synlig härlighet, ut från stämmingsfullt andaktsliv och gudstjänstliv. Ut till honom och bli en korsbärare! Vet du var vår plats är om vi ska bevaras levande intill den stora tillkommelsens dag? Den är utanför lägret!

Det som hade skett i Jerusalem-församlingen var ju att tron på Kristus, förtroendet och respekten för honom hade gått förlorad. Inte helt, men delvis. Man hade inte avsatt Kristus, men man hade inte samma tro som den första tiden, och frågan var nu om man skulle komma in i det fullbordade verk som väntade på arvtagare eller stå utanför. Författaren tar bilden av dem som gick ut ur Egypten men som nedgjordes i öknen. Deras andliga konstitution var sådan att de aldrig skulle ha passat i landet.

Slutsatserna av alla varningar som utdelades till hebreerbrevets mottagare var: "Sen därför till, mina bröder, att icke hos någon bland eder finnes ett ont otroshjärta, så att han avfaller från den levande Guden." Det står inte "så att han slutar vara religiös; så att han slutar delta i kulthandlingar". Det heter: "så att han avfaller från den levande Guden." I hebreerbrevet 2 varnas det för ohörsamhet, i det tredje kapitlet för avfall från den levande Guden, och i det fjärde kapitlet varnas för att man på grund av ohörsamhet och gensträvighet blir efter på vägen. Det löf-tesord de fick höra blev dem till intet gagn. Varför? Jo, därför att det icke genom tron hade blivit upptaget i dem som hörde det. Som en följd därav blev det en del svårigheter: Man blev trög till att höra, stagnerade och behövde mjölk i stället för stadig mat. Ohörsamhet — gensträvighet — motvillighet — tröghet — stagnation — matsmältningsproblem. Till sist

hamnade man i förhärkelse. Då hjälper det inte ens om ängeln Gabriel talar. Då är man död fastän man lever. Mitt i dessa allvarliga varningar och i den mörka tavla som målas för oss kommer en maning: "I dag om I fån höra hans röst, mån I icke förhärda edra hjärtan."

Hur dåligt du än har det, hur fel det än tycks vara i ditt liv; i dag kan det repareras. I dag kan det bli förvandling. Men hur ska det kunna ske? Lösningen finns i Jesus. Men du kan också bli ett varnande exempel på ohörsamhet.

På vilken linje vi än befinner oss så står vi inte stilla. Antingen kommer vi närmare himlen eller närmare helvetet. Så allvarligt är det. På vilken väg vi än befinner oss, så heter det: "I dag om I fån höra Hans röst." Antingen leder varje timme oss närmare det himmelska målet eller också går vi stegvis mot förtappelsen. Men: "I dag om I fån höra hans röst, mån I icke förhärda edra hjärtan."

VÅREN har kommit till JOHANNELUND välkommen dit

Servering alla dagar 11.00—22.30
Väckelsemöten sönd. 11.00, 19.00
Missionsv. 24, Bromma
T-Alvik, Buss 114 till Gesundaplan

TÄLTMÖTEN i GÖTEBORG 20.5 — 4.6

inleds i år genom PINGSTKONFERENS

Vittnen och vänner från hela landet inbjuds att deltaga.

Tider:

Tisdagar—lördagar kl. 19.30

Söndagar 11.00 och 19.00

VÄCKELSE- och

FRÄLSNINGSMÖTEN

Plats: Skattegårdsvägen—Lergöksgatan, V. Frölunda.

Upplysningar och logi: Tel. 031/48 88 62 och 031/48 78 73

UPPLEV MARANATAMÖTE HEMMA

Vi har sammanställt ett sång och musikband med upptagningar från härliga väckelsemöten på Johannelund (bl. a. sånger från påskhelgens fantastiska möten finns med på bandet)

Andra kassettband:
STUDIOINSPELNINGAR

KB 101 Arne Imsen sjunger

KB 102 Christina Sonesson sjunger

KB 103 6 olika sångare sjunger

Kassett el. tonband endast 17:50 kr inkl. moms

Sänd mig mot postförskott: (uppgi om det är kassett el. tonband som avses.)

.....
..... Namn
..... Bostad
..... Postnr adr.
..... Tel/.....

Kupongen insändes till MR:s MUSIKPRODUKTION, Box 1236, 161 12 BROMMA 12, tel. 08/80 29 35

• Mötesannonser •

Pingstkonferensen i STOCKHOLM

Pingstafton 16.00 Väckelsemöte med brödsbrytelse
19.30 Väckelsemöte

Pingstdagen 11.00 Guds Ord predikas
15.30 Friluftsmöte
19.00 Väckelsemöte

Annandag pingst 11.00 Guds Ord predikas
15.00 Friluftsmöte
19.00 Väckelsemöte

(Lokal, se Dagens Nyheter)

ARNE IMSEN, GUNNO ANDERZON, HÅKAN WESTERGÅRD, KARL-GEORG
ROGSTAD, RUNE LUNDH tillsammans med tillresande vittnen.

KOM OCH UPPLEV VÄCKELSE!

Anmäl dig i god tid till Maranataförsamlingens kansli, Box 1236, 161 12 BROMMA 12.
Telefon 08/80 29 35

forts. från sid. 2

□ Miljoner (!) svenskar lever i våra sovkom-
muner utanför storstäderna. Medan den krist-
na verksamheten till 80 % är förlagd till för-
samlingar i stadskärnorna. Med enkla medel
kan vi nå dem med evangelium. Men det ver-
kar som om vi inte vågar möta den moderne
hedningen utan stora, märkvärdiga apparatio-
ner som skymmer bort verksamhetens mål —
Jesus Kristus.

Det är inte underhållning de behöver utan
undervisning. Inte konfekt utan bröd.

□ Alkohol- och narkotikamissbrukarna blir
allt fler — och allt yngre. Utredning efter ut-
redning visar att problemet växt ifrån myndig-
heterna och man får, i all hast, sikta in sig på
de allra yngsta som står i tur att dras ned.
Har vi kristna misslyckats här får vi söka nya
vägar för att i alla händelser frälsa några.

□ En stor kategori av svensk ungdom är poli-
tiskt engagerad. Som förespråkare för rent sam-
hällsomstörtande idéer utgör många t o m en
fara för den svenska nationen. Man värnar inte
längre om geografiska territorier så mycket
som ideologiska. Har inte vi ett profetiskt ori-
enterande budskap till dem? Bibeln har en i
detalj exakt beskrivning av vad som sker och
skall ske i de yttersta dagarna. Och under de

senaste åren har pressens utrikesrubriker
många gånger varit direkta bibelcitater. Jesus ha-
de inget politiskt räddningsprogram för det oc-
kuperade Israel. Men åt v a r och e n som
tog emot honom gav han makt att bli Guds
barn.

□ Vi har andra läger av materialister och
burgna, många gånger livströtta bakom säkra
förskansningar.

□ Och mitt i allt förespråkas för "Kristna vär-
den" som lägger hela sin själ i byggandet av
kolosser på lerfötter. Ekumeniska konstruktio-
ner som sönderfaller inför den ytligaste analys
och som i all sin inkonsekvens och tolerans
drar löje och vanära över Namnet. De skaror
av förförda kristna som samlas för att under-
hålla och underhållas är ett stort fält där Bi-
belns sanningar om pånyttfödelse, vuxendop,
andedop och Jesus snara tillkommelse måste
förkunnas.

Vi måste, liksom apostlarna på sin tid, vara
med om en pingst där Andens eld först brän-
ner upp våra egna planer och alla våra syn-
punkter på Guds verk för att sedan med evig-
heten inpå oss förkunna sanningarna och
Namnet som ÅTSKILJER, DRAR UPP
GRÄNSER och FÖRSAMLAR de som tror
till Lammets tron.

VID SEMESTERPLANERINGEN
RÄKNA MED...

MALM- KÖPINGS- VECKAN

MARANATAFÖRSAMLINGARNAS
SOMMARKONFERENS

22—30 JULI

MÖTER VI UPP TILL

- BIBELSTUDIUM
- BÖN
- VÄCKELSEMÖTEN
- SAMTAL

i tältet på Malmahed, Malmköping
mitt i de natursköna sörmländska
bygderna

INKVARTERINGEN
ordnas i logementet
med 500 sängplatser
i tält eller husvagn på
området eller på den
angränsande
campingplatsen
i privatrum för ett
begränsat
antal deltagare

KOM GÄRNA REDAN NU MED
DIN ANMÄLAN TILL VECKAN.

Adress:

Malmköpingsveckans

kansli, Box 1236

161 12 BROMMA 12

OBS. Nytt tel.nr. 08/80 29 35

**EN HELA FAMILJENS
VECKA**

**BARNVAKTER
FINNS PÅ
OMRÅDET**

**REDUCERADE
PRISER FÖR
BARN-
FAMILJERNA**

**BARNVÄNLIGT
BAD INPÅ
KNUTARNA**